

Kapucinski TOTI

Leto I.

Pri oo. Kapucinih v Celju, 12. maja 1941.

Št. 2

CELICA 2.6

Nune - kapucinke sončecu:

„Sijaj, sijaj sončece,
oj sonce skravžlano!“

Pater Ciril: „Kako bom sjalo, sonce,
sem čisto zmešano:

Če sijem samo starim, Če sijem pa ta mladim,
se mladim pravi ne zdi, pa stare to jezi!“

Pod kapucinskim zvonom

Tam pod smuklavoškim hribom
en klošter stoji.

„Jam se tamna tu črna
tvoj račun gošči.“

„Če ... enih po jili krajem
priučali v klošter ovi,
Slovence tu je, Nemce,
med njima tuoli, Romi.“

„Zakaj si tukaj?“ vpraša
„Mama čim in mah.
„Ne vem!“ glasi odgovor
odločen se mu v bisk.“

To ni odgovor pravi,
zdaj pride odgovor:
„A h, varčica na dvošice
gro me v divji dia.“

Memih, duhovnik pravi
in z njimi vsi poproski
tu čučajo postorno,
opuste se o sebi jih tek.

Ko pride ura polovna,
za vsa myleni čas,
dovleto, starci, žene
prihajajo v vas.

Lejati drvi po stogah,
za njim lagaj, Ciril,
Kovacic, mali Pavlič,
gre na pomoč v til.“

Popoldne zopet trening
za stare je kosi,
Cijan Kavinjar po maslu,
da lačno porosti.

Ko ura je deveta
zavolava v klošter mi,
iz bližnjega gordica
oglasa se škova.

Komu le smotno pesem
zdaj poje nočni tič?
Kedo drvi v pogubo,
keto v pravnih, strašni nič?!

Le kvišku srca, bratje,
v prostost zleti naš zbor.
Spet vruc se veseli
in pride z njim kumor.

Dotlej, očetje dobri,
na čelu kapucin:
zahvala vre se kroca
od naših vseh blažim!

DOPO

Na kapucinskih stopnicah

19. III. 1941 ob 21^h

Po hrbtu Uhlir' Roša gladi
in dolze mu teko po bradi:
"Z Bogom doktor!" mu veli,
češ, zdaj v večnost se seli...

— 0 —

Gramatika

Najprej Roša smodobili,
njemu Rošer je sledil;
Zdaj pa čakamo zvedavi
kdo, am raschesten' bilil.

— 000 —

Delikti

Zaprj je eden zavolj čina,
je škornje ukradel drugac čuje,
s seboj privedel svojga sina,
da z. biksarijem ne imel bi muje.

— 0 —

Samaritanke

Elsbacherjeva gospa Ana
bila nam je dobra mama,
Da pa tud' doma polročila,
Odsla nam v petek je iz kloštra

Bolniki

Kacič naš na nogo šepa
ker boli ga čeva peta;
Prtiška imi sklerosa
če za kosil' ni polna doza.
Prejkupoval je pri zadruzi,
danš pa žre tako kot drugi.

•••••

Zakaj ni pošte...

Trara, trara, die Post ist da!
Je Stegenšek vršil ta posel;
a danes tudi on je z nami,
leži na kapucinski slanni.

Schwärmerei

Was kann es in Cilli
noch Schöneres geben
als bei den Kapuzinern
im Kloster zu leben.

Das Leben ist schön,
der Garten ist groß,
besonders erheitend
ist der Him-nelstolz.

Die Paters sind freundlich,
sind immer bereit,
besonders noch dann,
wenn der Himmelstolz weit.

Gemüse gibt's genug,
aber nicht für die Haft;
da lebt man ja hier
vom Kümmelsaft.

Doch einmal wird beschlossen,
dann geh'n wir nach Haus'
und schmeissen dies ganze Lied
aus dem Herzen hinaus.

Iz nunskih celic.

Je vnaši sobi mala diava,
prijazna ljuba naša Silva.
Po postlji skače in se pači
ko kila jo uslužno slači.

Na „porok“ nastavi če le hočeš,
da včasih sam se skoraj jočeš
ko roha te skeli in peče,
a Silva sama nič ne reče.

Smeji se ona in krohoče
solz Silva pač priznati noče,
če tud' vse kisa se in plaka,
naš knirp' se kremži kakor pakla.

Na grobovih.

Tukaj leži
Drago Lesjak.
Igro je izgubil,
in - zadelgaje, žlak.

Tukaj sladko Sojze
Bratuša počiva,
ker je videl „čhisa“
nebeški raj uživa.

Prežalostno naznanjamo
novico vamle-to:
da Korbanov Francisek
od nas je ušel slovo.
Med nebeške se krilatec
je ksuverček podal
ker zvedel je novico,
da opat je postal.

Uprava in redakcija Inadstrp. soba 6.
Tisk Tiskarne „Kapucin“ v Celju.

